

Gud, jag höll min del av avtalet - var är cykeln!?

Ber du ibland? De flesta människor gör det. Det finns en berättelse om när det brann så förfärligt i byn, att brandchefen föll ner på knä och bad medan kyrkoherden svor och släckte. När vi ställs inför krissituationer, använder vi oss ofta av ovanliga strategier, vi tar till det där vi inte brukar göra, för att se om det hjälper. I sådana lägen ber de flesta. Det finns undersökningar som visar det. Vi slänger i väg en desperat bön till en Gud som vi kanske inte tror på, bara för säkerhets skull.

Men det finns en annan typ av bön också, som vi kanske inte tänker på som bön.

Den bön som är viktigast för mig och som jag verkligen inte vill leva utan är den bön som hjälper mig att vara närvarande i livet och hos mig själv.

Hela livet är en inbjudan att komma hem, hem till sig själv och hem till Gud. Det gudomliga finns som djupaste verklighet i varje människa. Att vara hemma hos sig själv är att vara hemma hos Gud och omvänt att vara hemma hos Gud är att vara hemma hos sig själv. Guds rike finns inom oss. I varje människas hjärta möter vi Gud och Gudsligheten. Gud talar direkt till oss genom och i våra känslor, vår vilja och i våra möten. Evangelium skrivs idag i våra hjärtan.

Andlighet handlar inte om en högre eller lägre grad av fromhet som en slags påbyggnad till det jordiska livet. Det är en kvalitet, en färg, en medvetenhet om Guds närvaro i allt liv.

Vi anar den i de läkande krafterna som finns inom var och en av oss. Den läkandeprocess som vi inte kan skynda på eller påverka, utan som vi får vänta in och låta tiden göra sitt. Eller i den läkande tystanden som kan uppstå när någon bara finns närvarande med mig i det svåra. I det nya som kan skapas ur en kris eller en sorg, eller i skaparprocesser där man ibland överraskar sig själv.

Gud är den djupaste erfarenheten i alla dimensioner. Vi behöver inte gå åt sidan för att söka Gud. Gud är redan här. Varje buske brinner av Guds närvaro.

Det finns en andlig dimension i tillvaron, i mötet mellan människor och inom var och en av oss, en förunderlig livskraft som vi kan öva oss i att våga tro på och leva i samklang med. Jag kan ta gift på att det är så, och av hela mitt hjärta önskar jag för oss alla att vi får leva allt mer medvetna om den förunderliga dimensionen i tillvaron som stavas Gud.

Psalm 197: 3 (Den blomstertid nu kommer)

Ur sky, ur luft och lunder/ vi fågelsången hör.
Än sker Guds skaparunder,/ och allting nytt han gör.
Då går vi som i drömmar/ på strand och skogens stig
och ur vårt inre strömmar/ en lovsång, Gud, till dig.

Unni Wiig Sandberg, präst i Västanfors Västervåla församling

